

7 Μαΐου 1954

Ντιέν Μπιέν Φου

Η λήξη του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου σήμανε το τέλος των αυτοκρατόρων, ενώ η λήξη του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου το τέλος των αυτοκρατοριών. Τσακισμένες από τον πόλεμο η Βρετανία και η Γαλλία, έχασαν μέσα σε λιγότερο από είκοσι χρόνια όσα χρειάστηκαν αιώνες για να κτίσουν στην Ασία και την Αφρική. Για την Βρετανία, το ηχηρό τέλος της αυτοκρατορίας στην Ασία ήρθε με το χάσιμο της χερσονήσου των Ινδιών. Για τη Γαλλία, με το χάσιμο της άλλης μεγάλης χερσονήσου: Της Ινδοκίνας.

Το κράτος του Βιετνάμ γεννήθηκε στη ΝΑ Ασία σχεδόν ταυτόχρονα με την οργάνωση του κράτους της Γαλλίας, στη ΝΔ Ευρώπη, από τους διαδόχους του Καρλομάγνου. Μόνο που τότε οι Γάλλοι αγνοούσαν ότι υπάρχουν Βιετναμέζοι, όπως κι οι Βιετναμέζοι ότι υπάρχουν Γάλλοι. Γνώριζαν τους κυρίαρχους Κινέζους, από τους οποίους απελευθερώθηκαν τον Ι΄ αιώνα. Το βασίλειο του Βιετνάμ απλώθηκε, λίγο λίγο, ως την Κογχινκίνα, που ήταν τμήμα του βασιλείου των Χμερ (Καμπότζη). Ανάμεσα στα δυο βασίλεια, άρχισε ανταγωνισμός στον οποίο μετείχε κι ένας τρίτος γείτονας: Το βασίλειο του Σιάμ (Ταϊλάνδη, σήμερα).

Οι Γάλλοι φάνηκαν στην περιοχή στα 1802, όταν βοήθησαν τον Βιετναμέζο Γκιά Λονγκ να δημιουργήσει συγκεντρωτική αυτοκρατορία. Οι πόλεμοι ξεκίνησαν το 1858 από τον Ναπολέοντα Γ΄. Στα 1863, η Καμπότζη έγινε γαλλικό προτεκτοράτο. Στα 1867, προσαρτήθηκε κι η Κοχινκίνα. Ως τα 1885, έγιναν γαλλικά προτεκτοράτα το Λάος και ολόκληρο το Βιετνάμ (Ανάμ και Τονκίνο). Και, στα 1887, όλες αυτές οι περιοχές αποτέλεσαν τη Γαλλική Ένωση της Ινδοκίνας. Το Σιάμ είχε γλιτώσει.

Για μισόν αιώνα, οι Γάλλοι κυριαρχούσαν στην Ινδοκίνα. Όμως, το 1940, οι Ιάπωνες κατέλαβαν τις ναυτικές τους βάσεις και, το 1945, ολόκληρο το Βιετνάμ, από το οποίο αναγκάστηκαν να φύγουν την ίδια χρονιά. Όποια περιοχή εκκένωναν, την καταλάμβαναν οι Βιετμίνχ.

Από το 1939, ο μαρξιστής Νγκουγιέν Τατ Ταν, γνωστός ως Χο Τσι Μινχ («Αυτός που φωτίζει»), είχε ιδρύσει το παράνομο κομμουνιστικό κόμμα της Ινδοκίνας και, από το 1941, το Βιετμίνχ (Μέτωπο Ανεξαρτησίας του Βιετνάμ). Ως τα 1945, το Βιετμίνχ είχε ανδρωθεί κι είχε μεταβληθεί σε μεγάλη εθνική δύναμη. Με την αποχώρηση της Ιαπωνίας, οι Βιετμίνχ ανέτρεψαν τον

αυτοκράτορα στο βασίλειο του Ανάμ, Μπάο Ντάι, και ίδρυσαν τη Λαϊκή Δημοκρατία του Βιετνάμ. Το νέο κράτος αναγνωρίστηκε από τη Γαλλία με τη συνθήκη του Φοντενεμπλό (1946) στα πλαίσια της Γαλλικής Ένωσης, από την οποία όμως εξαιρέθηκε η Κοχινκίνα. Έτσι, άρχισε ο πόλεμος της Ινδοκίνας.

Οι Γάλλοι ξανάφεραν τον Μπάο Ντάι, στα 1948, αλλά η εποχή των αυτοκρατόρων είχε παρέλθει. Έχαναν τις μάχες τη μια μετά την άλλη και στήριξαν την παρουσία τους στην Ινδοκίνα, προσπαθώντας να κρατήσουν το φρούριο του Ντιέν Μπιέν Φου, στο Τονκίνο. Το έχασαν και το ξαναπήραν. Στα τέλη Φεβρουαρίου 1954, ο στρατηγός Γκιάπ των Βιετναμέζων πολιορκήσε την περιοχή, ακολουθώντας μια παράξενη τακτική: Οι Βιετναμέζοι ξεκινούσαν την επίθεση μόλις βράδιαζε και σταματούσαν το ξημέρωμα. Μέρα με τη μέρα, οι Γάλλοι υποχωρούσαν, τα όριά τους στένευαν. Ενισχύσεις που ρίχνονταν στο φρούριο με αλεξιπτωτα απλά παρέτειναν την αγωνία των πολιορκημένων. Λίγο λίγο, το Ντιέν Μπιέν Φου μεταβλήθηκε σε παγκόσμιο ορόσημο της σύγκρουσης των καλών με τους κακούς, των λευκών με τους κίτρινους, του ελεύθερου κόσμου με τους κομμουνιστές. Όμως, το σύμβολο ήταν φτιαχτό: Στην πραγματικότητα, ένας λαός αγωνιζόταν για την ανεξαρτησία του.

Το τέλος διαφάνηκε, όταν οι Γάλλοι προθυμοποιήθηκαν να καθίσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, στη Γενεύη. Η έναρξη των συνομιλιών ορίστηκε για τις 26 Απριλίου 1954. Αναβαλλόταν μέρα με τη μέρα από τους Βιετναμέζους που είχαν μάθει καλά τα διπλωματικά παιχνίδια. Και, μέρα με τη μέρα, ο Γκιάπ κέρδιζε όλο και περισσότερα εδάφη. Ξημέρωνε 7 Μαΐου, στο Ντιέν Μπιέν Φου. Οι Γάλλοι περίμεναν τον ήλιο για ν' ανασάνουν. Όμως, στις 7 Μαΐου, ο στρατηγός Γκιάπ δε σταμάτησε την επίθεση με το πρώτο φως. Συνέχισε πιο ορμητικά. Εξουθενωμένοι οι Γάλλοι αμύνονταν ηρωικά. Ως τις 5 το απόγευμα. Τότε, έπαψαν οι θόρυβοι της μάχης. Όσοι Γάλλοι δεν ήταν νεκροί, είχαν παραδοθεί.

Τα γεγονότα πήραν πιο γρήγορους ρυθμούς. Στις 7 Οκτωβρίου, ο Χο Τσι Μινχ έμπαινε στο Ανόι, πρωτεύουσα του Βιετνάμ. Στις 31 Οκτωβρίου 1954, οι τελευταίοι Γάλλοι αποχωρούσαν από τη χώρα. Είχαν αποχωρήσει και από την Καμπότζη, της οποίας την ανεξαρτησία αναγνώρισαν στις 9 Νοεμβρίου 1953.

1821: Σε συνέλευση που οργάνωσε ο Ανθιμος Γαζής στις Μηλιές, εκπρόσωποι από τα 24 χωριά του Πηλίου υψώνουν τη σημαία της επανάστασης. Ο Δράμαλης την έπνιξε ως τα τέλη του μήνα.

1832: Με τη συνθήκη του Λονδίνου, βασιλιάς της Ελλάδας ορίζεται ο Βαυαρός Όθων.

1892: Γεννιέται ο Γιόζιπ Μπροζ, επιλεγόμενος Τίτο, παρτιζάνος και αρχιτέκτονας της ομοσπονδιακής σοσιαλιστικής Γιουγκοσλαβίας, ηγετική μορφή στον χώρο των αδεσμεύτων χωρών. Πέθανε το 1980.

1915: Ένα γερμανικό υποβρύχιο βυθίζει με τορπίλες το αγγλικό υπερωκεάνιο «Λουζιτάνια». Από τους 1198, που σκοτώθηκαν ή πνίγηκαν, οι 124 ήταν Αμερικανοί. Με αποτέλεσμα οι Ηνωμένες Πολιτείες να παραμερίσουν τις όποιες αναστολές και να μπουν ενεργά στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, στο πλευρό της Αντάντ

1919: Γεννιέται η Εύα Περόν, πρώτη κυρία της Αργεντινής επί των ημερών του Χουάν

Περόν. Πέθανε από καρκίνο σε ηλικία 33 ετών και έγινε σύμβολο για μεγάλη μερίδα του πληθυσμού της χώρας της.

1945: Ο στρατηγός Γιόντλ υπογράφει την άνευ όρων παράδοση της Γερμανίας, στο στρατηγείο του Αϊζενχάουερ, στην πόλη Ρεμς.

1960: Ο Λεονίντ Μπρέζνιεφ αντικαθιστά τον Κλίμεντ Βοροσίλοβ στην θέση του προέδρου της ΕΣΣΔ.

1980: Αποφυλακίζεται ο μακροβιότερος κρατούμενος. Ο Πολ Γκάντελ είχε καταδικαστεί για φόνο το 1911 και η παραμονή του στην φυλακή έσπασε κάθε ρεκόρ: 68 χρόνια και 245 ημέρες.

1995: Ο Ζακ Σιράκ εκλέγεται πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας.

1999: Στην πρόταση επτά σημείων του G8 για την ειρήνευση στην Γιουγκοσλαβία, το NATO

απαντά με βομβαρδισμό του κέντρου της πόλης Νις (αγορά και μια κλινική) προκαλώντας νέα θύματα μεταξύ των αμάχων. Χτυπά όμως και την πρεσβεία της Κίνας στο Βελιγράδι, σκοτώνοντας τρεις και προκαλώντας διπλωματικό επεισόδιο.

2004: Ο πρωθυπουργός της Τουρκίας, Ταγίπ Ερντογάν, επισκέπτεται επίσημα την Αθήνα. Δυο ημέρες αργότερα, ξεκίνησε ιδιωτική επίσκεψη στη Θράκη.

2008: Σε μία τσαρικού μεγαλείου τελετή στο Κρεμλίνο ενώπιον 2.400 προσκεκλημένων, ο 42χρονος Ντμίτρι Μεντβέντεφ ορκίζεται τρίτος πρόεδρος της μετασοβιετικής Ρωσίας. Την επομένη, ο Πούτιν εκλέγεται από τη Δούμα πρωθυπουργός.

2009: Φοβούμενη διαρροές από δικούς της βουλευτές, η ΝΔ αποχωρεί από τη Βουλή, ώστε να μη διεξαχθεί η μυστική ψηφοφορία για τη σύσταση δεύτερης προανακριτικής επιτροπής σε βάρος του πρώην υπουργού της, Αριστοτέλη Παυλίδη. Είναι η δεύτερη στα παγκόσμια χρονικά αποχώρηση κυβερνητικής πλειοψηφίας πριν από ψηφοφορία. Η πρώτη ήταν στις 24 Οκτωβρίου 2008, επίσης από τη ΝΔ, με τότε θέμα τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

2017: Με το 66,01% των ψήφων, ο Εμμανουέλ Μακρόν εκλέγεται πρόεδρος της Γαλλίας. Η αντίπαλός του, Μαρίν Λεπέν, έλαβε το 33,99%.

Η 7^η Μαΐου στον πολιτισμό

7 Μαΐου 1824

Η Ενάτη του Μπετόβεν

Στα 1822, ο Λούτβιχ βαν Μπετόβεν πλησίαζε τα πενήντα του και συμπλήρωνε είκοσι χρόνια κουφός. Είχε μεταβληθεί σε υπερόπτη και μισάνθρωπο και είχε υψώσει γύρω του ένα τείχος που απέτρεπε να τον πλησιάσουν. Συνέχιζε όμως να συνθέτει. Και κάθε νέα δημιουργία του γινόταν και μια νέα επιτυχία που ο ίδιος δεν μπορούσε να ακούσει. Η φήμη του ήταν ήδη παγκόσμια. Γνωστοί συνθέτες, όπως ο Τζοακίνο Ροσίνι και ο Φραντς Σούμπερτ, τον επισκέφτηκαν για να του εκφράσουν τον θαυμασμό τους. Αδυνατούσε να τους καταλάβει. Του έφεραν να δει κι ένα μικρό, τον 13χρονο Φραντς Λιστ, ήδη γνωστό πιανίστα στη Γαλλία και την Ελβετία. Η συνάντηση ήταν ψυχρή. Ο Μπετόβεν μόνο στη σύνθεση μπορούσε να βρει κάποια παρηγοριά για το δράμα που ζούσε.

Κάποια στιγμή, έπεσε στα χέρια του το ποίημα του Σίλερ, «Ωδή της Χαράς». Τον γέμισε. Και τον ενέπνευσε. Ρίχτηκε με τα μούτρα στη δουλειά. Είχε ήδη συνθέσει εννιά συμφωνίες, με την Πέμπτη να θεωρείται η καλύτερή του. Η Ενάτη συμφωνία του ολοκληρώθηκε αρχές του 1824. Παρουσιάστηκε στο κοινό της Βιέννης, στις 7 Μαΐου 1824 και γνώρισε αληθινό θρίαμβο. Τη θεωρούν μουσικό μνημείο και πνευματικό ορόσημο.

Τρία χρόνια αργότερα, στις 26 Μαρτίου 1827, ο Μπετόβεν πέθανε. Είχε γεννηθεί στις 15 Δεκεμβρίου 1770.

1833: Γεννιέται στο Αμβούργο, ο μουσουργός Γιόχαν Μπραμς, από τους κυριότερους εκπροσώπους του ρομαντισμού. Συνέθεσε τέσσερις συμφωνίες, το «Γερμανικό ρέκβιεμ» (1868), κονσέρτα, μουσική δωματίου και λίντερ. Πέθανε, στις 3 Απριλίου 1897.

1840: Γεννιέται ο Ρώσος συνθέτης Πιότρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι. Έγραψε συμφωνίες («Παθητική» κ.ά.), κοντσέρτα για πιάνο και βιολί και τα χοροδράματα «Λίμνη των Κύκνων», «Ωραία Κοιμωμένη» και «Καρυοθραύστης». Πέθανε 6 ή 18 Νοεμβρίου 1893.

1851: Στο Λονδίνο, ξεκινά το πρώτο στην ιστορία διεθνές τουρνουά σκακιού.